

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 190.783 van 25 februari 2009
in de zaak A. 171.996/XIV-25.259.**

In zake :

die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 641

digitaal

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, thans de Minister van Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] van Iraanse nationaliteit, op 11 april 2006 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 22 februari 2006 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 14 april 2006 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. VAN LIMBERGEN, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 2009;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. [REDACTED] van Iraanse nationaliteit, komt op 30 juni 2000 België binnen en vraagt op 3 juli 2000 voor de eerste maal om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.2. Op 14 mei 2002 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 maart 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Verzoeker dient tegen voormelde beslissing een vernietigingsberoep in bij de Raad van State, dat bij arrest nr. 117.835 van 1 april 2003 wordt verworpen.

1.4. Op 14 juli 2003 vraagt verzoeker voor de tweede maal om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Deze aanvraag wordt op 16 maart 2005 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

1.6. Verzoeker tekent tegen deze weigeringsbeslissing op 30 maart 2005 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.7. Op de zitting van 15 februari 2006 wordt verzoeker, bijgestaan door advocaat M. BEEK, gehoord.

1.8. Op 22 februari 2006 neemt de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep ontvankelijk, maar

ongegrond wordt verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling derhalve wordt geweigerd.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"1. Overwegende dat de feitelijke omstandigheden luidens de bestreden beslissing als volgt aan appellant worden toegeschreven:

"Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit [REDACTED] en hebt u de Iraanse nationaliteit. Op 03/07/2000 diende u in België een eerste asielaanvraag in, samen met uw zus [REDACTED], uw schoonbroer [REDACTED] en hun drie kinderen, [REDACTED] en Mehdi [REDACTED].

Op 14/05/2002 nam de Commissaris-generaal hiervoor een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat uw asielaanvraag geen verband hield met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie en omdat uw aanvraag bedrieglijk was. U diende hiertegen een beroep tot nietigverklaring in, waarin de Raad van State tot op heden echter nog geen uitspraak deed. Volgens uw verklaringen bent u niet meer naar Iran teruggekeerd sinds uw eerste asielaanvraag. Op 14/07/2003 diende u een tweede asielaanvraag M. In het kader van deze tweede aanvraag bent u op 17 november 2004 ten gronde gehoord op het Commissariaat-generaal in aanwezigheid van een tolk Farsi. Volgens uw verklaringen zijn de ordediensten op 23/02/1382 (Iraanse tijdrekening; stemt overeen met 13/05/2003 Europese tijdrekening) bij u thuis geweest met een arrestatiebevel voor u. Er is een rechtzaak tegen u geweest en u bent bij verstek veroordeeld tot 25 jaar gevangenisstraf wegens samenwerking niet tegenstanders van het regime en omdat er iemand gedood was. In Iran was u niet politiek actief maar na uw aankomst in België in 2000 bent u lid geworden van de politieke partij Iran [REDACTED]. Verder hebt u van 06/11/2003 tot 17 of 18/11/2003 deelgenomen aan de acties in de Sint-Antoniuskerk in Gent. Op 06/01/2004 bent u naar de Rabotkerk gegaan waar u verder actie hebt gevoerd tot 29/01/2004. Tevens nam u deel aan verschillende manifestaties. Zo was u aanwezig tijdens de fakkeltocht op 06/11/2003 van het Sint-Pietersplein tot aan de Sint-Antoniuskerk, de optocht op 8/11/2003 van het Klein Kasteeltje tot aan het Commissariaat-generaal in Brussel, de fakkeltocht op 15/11/2003 in de zijstraten van de Sint-Antoniuskerk en de manifestaties ter herdenking van 18/04 (9 juli) in 2003 en 2004 op het Schuman-plein. Tijdens deze acties hield u zich voornamelijk bezig met het tonen van brieven aan de Belgische bevolking waarin de toestand in Iran werd beschreven, het tonen van foto's en het verspreiden van pamfletten. U nam deel aan deze acties om aan te tonen dat de mensenrechten in Iran worden geschonden. Omdat u niet terug kunt naar Iran wil u hier het vluchtelingenstatuut bekomen. U bent ervan overtuigd dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw deelname aan de acties omdat er een aantal maanden geleden een Iraniër naar de Iraanse ambassade in België is geweest en men hem vroeg of hij één van de actievoerders was. Dit betekent volgens u dat de Iraanse overheid van alles op de hoogte is. Ter staving van uw tweede asielaanvraag beschikt u over volgende documenten: een oproepingsbrief van de rechtbank, de standaardbrief van de Iraanse actievoerders die u gekregen heeft om een nieuwe asielaanvraag in te dienen, twee brieven van de politieke partij Iran [REDACTED], uitgereikt in Engeland, waarin bevestigd wordt dat u lid bent van deze partij, uw lidkaart van Iran [REDACTED], een krantenartikel uit de streekkrant van 15/01/2004 over de acties in de Rabotkerk en verscheidene foto's van uw deelname aan de acties"; dat deze beschrijving niet wordt betwist; dat voormeld beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens appellant inmiddels werd afgewezen;

2.1. Overwegende dat appellant zijn tweede asielaanvraag vooreerst steunt op een nieuw document, namelijk een fotokopie van een oproeping voor de Revolutionaire rechtbank en vervolgens op zijn deelname aan diverse acties in België zoals opgenomen in het voormelde feitenrelaas (sub 1) en zijn lidmaatschap van de Belgische afdeling van de politieke partij Iran [REDACTED];

2.2. Overwegende dat omtrent de kwestieuze oproeping het gehoorgesprek ter zitting als volgt is verlopen:

"In het dossier zit een fotokopie van een oproepingsbrief, hebt u het origineel?

Neen, mijn moeder heeft dat zo opgestuurd
Volgens de Commissaris-generaal is het vals, welke reactie hebt u daarop?
Het werd mij zo opgestuurd; ik weet niets meer; een kolonel van het politiebureau gaf
het aan mijn moeder

Kent u de inhoud van de beslissing van de Commissaris-generaal?
Ja

Maar hoe hebt u gereageerd na de beslissing, toen u vernam dat het stuk vals was?
Ik heb telefonisch geïnformeerd bij mijn moeder; die kon alleen maar bevestigen dat
zij het van de kolonel had gekregen";
dat in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt gemotiveerd:

"Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u ter staving van de door u aangehaalde
vervolgning door het Iraanse regime een kopie van een oproepingsbrief van de
Revolutionaire rechtbank heeft neergelegd bij uw tweede asielaanvraag. Dit document
werd door het Commissariaat-generaal onderworpen aan een grondig onderzoek om de
authenticiteit ervan te bepalen. Van de resultaten van dit onderzoek werd een kopie aan
uw administratief dossier toegevoegd. Uit dit onderzoek is gebleken dat er geen geloof
gehecht kan worden aan de authenticiteit van dit document aangezien het niet voldoet
aan de gebruikelijke vormelijke en inhoudelijke vereisten. Het onderzoek toont dan ook
aan dat u bewust getracht heeft de Belgische overheid te misleiden. Aangezien dit
document een essentieel onderdeel van uw asielaanvraag vormt, kan aan de vervolging
die u aan de hand van dit document tracht aan te tonen, in het licht van de resultaten
van de authenticatie, dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht";
dat deze motivering noch in het beroepschrift, noch ter zitting, wordt weerlegd en
derhalve door de Commissie wordt beaamd en overgenomen; dat voormeld door
appellant bijgebracht stuk vals is en appellant dienaangaande geen enkele
contra-indicatie bijbrengt; dat de vaststelling van de valsheid gebeurd is op grond van
deskundige en betrouwbare bronnen; dat, zo er in hoofde van appellant al
onwetendheid omtrent de herkomst van dit stuk zou zijn, dit geen verschoningsgrond
is; dat de misleiding, die de voorlegging van dergelijk stuk beoogt, moet worden
aangerekend aan degene die er gebruik van maakt en ten bate van wie het wordt
voorgelegd; dat op basis van het algemeen rechtsbeginsel "Fraus omnia corrumpit"
(vgl. R.v.St., X, nr. 80.435, 27 mei 1999; R.v.St., X, nr. 80.811, 9 juni 1999; ook:
R.v.St., X, nr. 79.905, 26 april 1999) de asielaanvraag moet worden verworpen; dat het
niet nodig is op de andere voor de tweede asielaanvraag ingeroepen redenen in te gaan;
3. Overwegende dat, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van appellant geen
vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van
28 juli 1951, in aanmerking kan worden genomen,

OM DEZE REDENEN:

verklaart het beroep ontvankelijk doch ongegrond en weigert derhalve aan
de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling."

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert:

"A. EERSTE MIDDEL: Schending van de motiveringsplicht

Eerste onderdeel

Aldus de bestreden beslissing van de VBV dd. 22 februari 2006 geniet het door
verzoeker voorgelegde arrestatiebevel geen enkele geloofwaardigheid wegens een
gebrek aan authenticiteit.

De beslissing heeft het enkel over het feit dat het document niet zou voldoen aan de
gebruikelijke vormvereisten.

Desalniettemin wordt nergens aangegeven of er in Iran standaardformulieren bestaan
met betrekking tot dergelijke arrestatiebevelen. Zelfs in België wordt enkel bepaald in
de wet wat er in een aanhoudingsbevel moet staan en niet hoe het er zou moeten
uitzien.

Nergens wordt in de beslissing vermeld of de Iraanse autoriteiten werden gecontacteerd
teneinde na te gaan of verzoeker werd veroordeeld door de desbetreffende Iraanse

rechtbank. Zodoende kan worden aangenomen dat het relaas, zoals gegeven door verzoeker, wel degelijk waarachtig is. De veroordeling is op zich voldoende reden ter staving van het verhaal van verzoeker, los van enige authenticiteit van het arrestatiebevel.

Bovendien duidt het gebruik van de term contrarevolutionairen en de desbetreffende veroordeling op een niet louter strafrechtelijke vervolging maar eveneens op een politieke vervolging.

De echtheid van het door verzoeker voorgelegde arrestatiebevel werd bijgevolg op onrechtmatige wijze betwist.

De schending van de motiveringsverplichting staat vast.

Tweede onderdeel

Verweerster argumenteert in haar toepassing van het beginsel 'fraus omnia corrumpit' op een tegenstrijdige wijze:

"... dat, zo er in hoofde van appellant al onwetendheid omtrent de herkomst van dit stuk zou zijn, dit geen verschoningsgrond is; dat de misleiding, die de voorlegging van dit stuk beoogt, ..."

Wanneer er niet afdoende wordt aangetoond dat verzoeker op de hoogte is van de valsheid, aldus verweerster, van het bewuste stuk en er bijgevolg sprake is van goede trouw in hoofde van verzoeker, kan er onmogelijk sprake zijn van misleiding.

Misleiding veronderstelt per definitie de aanwezigheid van kwade trouw, dewelke geenszins werd aangetoond door verweerster.

Bijgevolg maakte verweerster onterecht toepassing van het beginsel 'fraus omnia corrumpit' en liet zij onterecht na op de andere, door verzoeker aangehaalde redenen te antwoorden.";

2.1.2. Overwegende dat blijkens de gegevens van het administratief dossier verzoeker zijn tweede asielaanvraag op twee verschillende elementen steunde: enerzijds, op een nieuw document, namelijk een fotokopie van een oproeping van de Revolutionaire rechtbank, en, anderzijds, op zijn deelname aan diverse acties in België en zijn lidmaatschap van de Belgische afdeling van de politieke partij Iran [redacted] dat omtrent het eerste element ter staving van verzoekers tweede asielaanvraag, namelijk een fotokopie van een oproeping van de Revolutionaire rechtbank, de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen als volgt motiveert:

"2.2. Overwegende dat omtrent de kwestieuze oproeping het gehoorgesprek ter zitting als volgt is verlopen:

"In het dossier zit een fotokopie van een oproepingsbrief, hebt u het origineel?

Neen, mijn moeder heeft dat zo opgestuurd

Volgens de Commissaris-generaal is het vals, welke reactie hebt u daarop?

Het werd mij zo opgestuurd; ik weet niets meer; een kolonel van het politiebureau gaf het aan mijn moeder

Kent u de inhoud van de beslissing van de Commissaris-generaal?

Ja

Maar hoe hebt u gereageerd na de beslissing, toen u vernam dat het stuk vals was?

Ik heb telefonisch geïnformeerd bij mijn moeder; die kon alleen maar bevestigen dat zij het van de kolonel had gekregen";

dat in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt gemotiveerd:

"Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u ter staving van de door u aangehaalde vervolging door het Iraanse regime een kopie van een oproepingsbrief van de Revolutionaire rechtbank heeft neergelegd bij uw tweede asielaanvraag. Dit document werd door het Commissariaat-generaal onderworpen aan een grondig onderzoek om de authenticiteit ervan te bepalen. Van de resultaten van dit onderzoek werd een kopie aan uw administratief dossier toegevoegd. Uit dit onderzoek is gebleken dat er geen geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van dit document aangezien het niet voldoet aan de gebruikelijke vormelijke en inhoudelijke vereisten. Het onderzoek toont dan ook

aan dat u bewust getracht heeft de Belgische overheid te misleiden. Aangezien dit document een essentieel onderdeel van uw asielaanvraag vormt, kan aan de vervolging die u aan de hand van dit document tracht aan te tonen, in het licht van de resultaten van de authenticatie, dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht"; dat deze motivering noch in het beroepsschrift, noch ter zitting, wordt weerlegd en derhalve door de Commissie wordt beaamd en overgenomen; dat voormeld door appellant bijgebracht stuk vals is en appellant dienaangaande geen enkele contra-indicatie bijbrengt; dat de vaststelling van de valsheid gebeurd is op grond van deskundige en betrouwbare bronnen; dat, zo er in hoofde van appellant al onwetendheid omtrent de herkomst van dit stuk zou zijn, dit geen verschoningsgrond is; dat de misleiding, die de voorlegging van dergelijk stuk beoogt, moet worden aangerekend aan degene die er gebruik van maakt en ten bate van wie het wordt voorgelegd; dat op basis van het algemeen rechtsbeginsel "Fraus omnia corrumpit" (vgl. R.v.St., X, nr. 80.435, 27 mei 1999; R.v.St., X, nr. 80.811, 9 juni 1999; ook: R.v.St., X, nr. 79.905, 26 april 1999) de asielaanvraag moet worden verworpen;"

dat omtrent het tweede element ter staving van verzoekers tweede asielaanvraag, namelijk zijn deelname aan diverse acties in België en zijn lidmaatschap van de Belgische afdeling van de politieke partij Iran [REDACTED], de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen enkel stelt "dat het niet nodig is op de andere voor de tweede asielaanvraag ingeroepen redenen in te gaan"; dat zo de motivering, wat het eerste element ter staving van verzoekers tweede asielaanvraag betreft, te weten een fotokopie van een oproeping van de Revolutionaire rechtbank, als afdoende kan worden beschouwd ter verwerping van voormeld element (de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen oordeelt als feitenrechter immers soeverein of en in welke mate het gebruik van een vals stuk de geloofwaardigheid van het asielrelaas ondermijnt), evenwel niet kan worden ingezien - en de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen geenszins motiveert - waarom de vastgestelde valsheid van het aangebrachte document tot de vaststelling leidt "dat het niet nodig is op de andere voor de tweede asielaanvraag ingeroepen redenen in te gaan"; dat het immers twee van elkaar losstaande elementen betreft die werden ingeroepen ter staving van de tweede asielaanvraag; dat, daar gelaten de vraag of de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen al dan niet een verkeerde toepassing maakt van het beginsel "fraus omnia corrumpit", dient vastgesteld dat in het geheel niet wordt gemotiveerd waarom de vastgestelde valsheid van het voorgebrachte stuk zich uitstrekt tot het tweede element ter staving van zijn tweede asielaanvraag, met name verzoekers deelname aan acties in België en zijn lidmaatschap van de Belgische afdeling van de politieke partij Iran [REDACTED] dat het eerste middel gegrond is,

BESLUIT:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 22 februari 2006 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, waarbij wordt geweigerd verzoeker als vluchteling te erkennen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van voormelde Commissie worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig februari tweeduizend en negen, door :

de HH. A. BEIRLAEN,
C. VERHAERT,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

A. BEIRLAEN.

